

PR C9

km	Altitud	Descripció	Parcial	Total
0,00	205	La Plaça de la Font del Lleó és el punt d'inici del sender; es pren el carrer del Pont, darrere l'hotel balneari Broquetas.	00:00	00:00
		<i>Aquesta plaça pren el nom de la font, construïda l'any 1581, i renovada els anys 1822 i 1927, d'estil noucentista. L'aigua brolla contínuament a una temperatura de 70° C essent una de les més elevades de la Península Ibèrica. El broll d'aigua surt de la boca d'un cap de lleó. L'última restauració fou realitzada per l'arquitecte de la segona generació modernista Manel Raspell (1877-1937) i per l'escultor E. Arnau. Antigament es deia font dels Escaldadors, en referència als escaldadors de vímets.</i>		
		<i>L'edifici de les termes romanes fou construït al llarg dels segles I aC. - I dC. Les termes que coneixem son només una petita part del gran establiment termal existent a l'època de l'imperi. Varen funcionar com a piscina termal fins al segle XIV, i tenien el nom de banys comuns. Sobre les termes s'hi va edificar un edifici que va ser enderrocat l'any 1956, que va deixar-les al descobert en el seu estat actual. La restauració durà un any, i van ser inaugurades el 9 de juny de 1957.</i>		
		<i>El carrer del Pont està ja datat al 1311. Un document de 1563 indica que en aquell temps es deia "Vulpsegura".</i>		
0,224	200	Es creua el pont romà, per saltar a l'altra banda de la riera de Caldes.	00:03	00:03
		<i>La documentació més antiga del pont romà data de l'any 1226. Sembla ésser que va ser construït al segle XIII amb modificacions posteriors. D'estil romànic, aprofita l'estructura i situació d'un pont anterior, segurament romà, del qual només queda la base del pilar central, la de l'estrep dret, i potser també alguna resta de l'esquerre.</i>		
0,380	210	Arribats a la plaça de Taunusstein (vila d'Alemanya agermanada amb Caldes de Montbui), es pren el camí a l'esquerra que ens duu cap a Can Picanyol.	00:03	00:06
0,570	220	Per l'esquerra se'ns uneix un camí que ve del Pinatar.	00:02	00:08
0,675	215	Deixem un trencall a la dreta i més endavant trobem Can Picanyol a l'esquerra, passant per sota d'una línia elèctrica d'alta tensió; seguim endavant en direcció al bosc, entre camps i fruiters.	00:01	00:09
1,100	230	Bifurcació. Seguim pel corriol que surt per l'esquerra	00:05	00:14
1,300	230	Abans d'emprendre una pujada bosc endins, deixem a l'esquerra un corriol que, en baixada i creuant la riera, duu a la font de les Escales i que pot seguir-se escales amunt, fent una variant que s'uneix de nou al sender principal, més endavant.	00:02	00:16
1,430	240	A la dreta, deixem l'inici de la variant del Gorg d'en Pélags, força interessant de visitar, però que ens desvia del camí principal, que s'ajunta de nou amb ell a l'alçada del km 2,530. El trobem marcat amb punts de color blanc, però cal anar en compte, doncs passa molt pròxim a un camp de tir.	00:03	00:19
		<i>L'origen de la denominació del gorg ens remet a una locució llatina datada el 1340: "loco vocato Pelech cubertrac". És un saltant del riu de Codonys, més avall de la masia del Pascol.</i>		
1,560	245	Per l'esquerra, en una esplanada, se'ns uneix al corriol procedent de la font de les Escales.	00:02	00:21
1,750	250	Després d'una pujada sostinguda arribem a una important cruïlla de camins, on hi havia hagut el Roure Gros, i se'ns obre davant nostre una gran plana que arriba fins a Palau de Plegamans i Sentmenat.	00:03	00:24
		<i>En aquest punt se separa al nostre sender de la variant del GR 97.2 que ens porta fins a Torre Marimon on enllaça amb el GR 97 (Sant Celoni -La Beguda Alta). Per seguir el nostre sender torçarem a la dreta passant sota la línia d'alta tensió.</i>		
		<i>El Roure Gros de Can Corro estava situat entre el mas d'en Corró i el termal de Sentmenat. Era el més gran de la rodalia.</i>		

PR 69

1,865	265	A la nostra esquerra trobem les runes de l'antiga ermita de Sant Miquel dels Arcs (o de l'Arn), datada ja a l'any 1027. Després, deixem una pista a l'esquerra i prenem el camí en direcció al bosc, enfilant-nos cap al turó de la Torre Roja.	00:02	00:26
2,530	305	En un revolt ens arriba per la dreta la variant procedent del Gorg d'en Pèlacs	00:08	00:34
3,170	365	A l'esquerra deixem la bifurcació que puja al turó de la Torre Roja, on podem visitar les restes d'un poblat ibèric, i, des d'una antiga torre d'observació, podem disfrutar d'una bella panoràmica de la plana.	00:08	00:42
		La referència més antiga de la Torre Roja ve de l'any 1529. El nom primitiu d'aquest puig fortificat era Puig Castellar. En el turó, que s'eleva a 393 m. sobre el nivell del mar, s'hi troba un gran jaciment arqueològic, amb restes del segle IV a C fins al I d C. Mercès a la seva situació, els habitants del turó dominaven perfectament el pas a través de la riera de Caldes.		
3,575	385	Bifurcació al Pascol. Deixem el camí a la dreta. El Mas Pascol apareix ja al segle XIII ("Paschal"), i es denomina Mas Pascual l'any 1353, o Mas Pascual de Rovinyó a partir del segle XV.	00:05	00:47
4,075	390	El camí fa una lleugera baixada i torna a pujar. Es deixa a l'esquerra una bifurcació que va a Can Fruitós. Amb pujada i successives corbes arribem al collet del Català. Prenem al camí que ens fa girar 180° a la dreta. En aquest punt trobem la confluència amb el PR C48.3 -(Sentmenat- Gallifa).	00:06	00:53
4,387	385	Deixem a la dreta un altre camí que va cap al Pascol, torçant a l'esquerra amb forta pujada.	00:04	00:57
4,640	405	Deixem un camí a l'esquerra amb pujada per a torçar pel de la dreta.	00:03	01:00
5,565	460	Arribem a un petit pla des d'on es dominen les restes de l'antiga pedrera. Seguim endavant direcció nord, deixant una torrentera a la nostre esquerra, en pujada i amb revolts.	00:08	01:08
5,970	520	El camí surt a una pista ampla procedent per la dreta de la carretera a Sant Sebastià. Girem cap a l'esquerra per l'esmentada pista.	00:07	01:15
6,410	535	El camí, després d'una baixada i pujada lleugeres, ens acosta a la carretera de la urbanització de Guanta, passant prop d'un antic refugi destruït. Deixem la pista per agafar un corriol que surt a la dreta en pujada. El sender coincideix amb el PR-C48 que ve de Gallifa cap a Sentmenat.	00:08	01:23
6,510	545	Arribant a l'alzina de la Tuies, que destaca per la seva grandària, deixem el camí per prendre un corriol, a l'esquerra, que arrenca just de sota l'alzina. L'alzina de la Tuies és el nom amb que la gent de Sentmenat anomena l'alzina de la Son; al nom prové de Can Tuies, de Sentmenat, que hi tenien una vinya.	00:02	01:25
7,120	695	A partir de l'alzina el camí presenta algunes dificultats fins a sortir a la carena de l'anomenada Serra Llisa, ja dalt de la serra del Farell. El nostre sender segueix una pista ampla que surt a l'esquerra i comença a baixar. Per la dreta d'aquesta pista puja un camí cap al Pic del Vent, el punt més alt de la serra del Farell, senyalitzada com a variant PR C-9,2.	00:17	01:42
		La serra Llisa és la part meridional de la carena del Farell. Sol dir-se que és el punt de la muntanya que més aviat es veu nevada.		
		El Farell va ser una torre, prop de les elevacions de Montmajor, dita Farell (del llatí "Pharum" o en diminutiu "pharellum") des d'on es feia vigilància i es donaven avisos de perill amb senyals de llum. En un document de l'any 1065 s'anomena un lloc del comtat de Barcelona en el qual hi ha un "allodium ... Qui afrontat... De meridie in ipsa torre de far... (un alodi que limita al sud amb la torre del Farell).		
		Un privilegi del Comte de Barcelona de 1167 permet la construcció d'un mas al cim de la muntanya ("in ipso Farello", anomenat així ja a l'any 1067).		
7,625	680	Cruïlla. Deixem un camí a l'esquerra i seguim per la cresta de St. Sebastià de Montmajor.	00:06	01:48
7,755	695	A la dreta, a mig camí, trobem l'entrada d'un petit avenc.	00:02	01:50

PR C9

8,490	695	Arribem a una gran esplanada presidida per una gran alzina, on s'ens ajunta per la dreta un camí que prové de l'hostal del Farell, situat a la carena de la serra i visible des de tota la vall. Entre aquest camí i el que ens ha portat aquí baixa un corriol que bé del Pic del Vent, i és l'enllaç de la variant que hem deixat a la serra Llisa. Seguim direcció St. Sebastià pel camí de l'esquerra.	00:08	01:58
8,560	690	Bifurcació; seguim per la dreta.	00:02	02:00
8,835	650	Per la dreta se separa del nostre camí una pista que, tornant enrera, baixa fins la carretera de Caldes a St. Sebastià.	00:03	02:03
8,865	645	Bifurcació. Seguim per la dreta, carenejant el serrat dels Cargols, anomenat així per l'abundància d'aquests moluscs, una mica més avall del serrat del Mas Prat, al costat mateix del camí que duu a la Riereta.	00:02	02:05
9,281	620	Troblem una altra esplanada, amb una alzina al mig. Hi ha una cruïlla de camins. Prenem el corriol de la dreta, que baixa directament a St. Sebastià de Montmajor, per un camí molt malmès per l'aigua i les motos, i amb un fort desnivell.	00:10	02:15
9,900	500	Arribem a una pista, després de deixar a l'esquerra la Torre del Rellogge, que seguirem cap a la dreta fins al llogaret de St. Sebastià de Montmajor. Cap a l'esquerra, seguint el PR C-48, aniríem cap al Castell de Gallifa.	00:20	02:35
10,085	505	Sant Sebastià de Montmajor, petit poble agregat a Caldes de Montbui, documentat ja a l'any 1065. L'alou pertanyia al monestir de St. Cugat del Vallès al 1098. La capella de St. Sebastià, d'estil romànic, consta d'una sola nau de volta de canó, sense arcs torals, amb un gran absis quadrangular de la mateixa altura, força peculiar, ornat externament d'arcuacions i bandes lombardes. El transepte presenta absidioles semicirculars, dues a la part nord, i una lateral a la part est, emmarcades per lesenes i frisos d'arcs cecs.	00:10	02:45
		<i>Sobre el creuer descansa el campanar, de planta quadrada i dos pisos, l'inferior amb finestres simples i el superior amb finestres dobles. Les celebracions en honor a St. Sebastià són molt antigues i segurament deurien aparèixer amb ocasió d'alguna de les epidèmies passades, ja que els fidels consideraven el màrtir assagetat com el sant allunyador de la pesta. Antigament la festa se celebrava el 20 de gener, però a partir dels anys 30 la festa se celebra el dia 1 de maig, coincidint amb la diada del Treball</i>		
		<i>L'església de St. Sebastià és per les seves característiques una de les joies de l'art romànic de Catalunya, i ha estat seleccionada per a la seva reproducció en el Poble Espanyol de Montjuic.</i>		
10,370	500	Passant per la gran esplanada d'herba, s'arriba a un corriol que remunta uns petits relleus.	00:05	02:50
10,995	545	El corriol arriba a una pista apta per a vehicles que prové de la carretera. La seguim cap a l'esquerra, en baixada.	00:08	02:58
11,266	535	Bifurcació. Seguim la pista de l'esquerra amb forta baixada.	00:02	03:00
11,470	515	Passem pel costat del mas anomenat "El Ginestós" (Can Martín).	00:04	03:04
		<i>El mas Ginestós està datat ja al 1316 ("mansi Genestos"), i és anomenat Mas Ginestós de la Vila a partir del segle XIX. Va quedar agregat a la parròquia de St. Sebastià l'any 1868.</i>		
12,015	460	Per l'esquerra trobem el camí procedent de St. Sebastià, tallat en l'actualitat	00:03	03:07
12,420	430	Entrada a la masia del Ginestós. Després de passar el camí que porta a la masia, deixarem la pista principal per agafar un corriol a l'esquerra.	00:08	03:15
12,610	410	Tornem a enllaçar amb la pista principal i seguim baixant.	00:02	03:17
12,831	385	S'uneixen per l'esquerra dos camins: un procedent de la Casa de la Vila, i un altre procedent de Sant Sebastià.	00:02	03:19
		<i>La vila és el nom d'un mas pertanyent antigament a la parròquia de Gallifa, anomenat des de 1565 "Casa de la Vila", i pertanyent a la parròquia de St. Sebastià des de 1868.</i>		
13,415	335	Creuem la riera de les Elies pel pont de formigó existent. Al fons pot veure's quant l'aigua és abundant, el gorg de les Elies. Deixem a la dreta el camí ample, que va cap a la casa de les Elies i torna cap a Caldes constituint la variant PR C-9.1, i nosaltres torcem a l'esquerra.	00:08	03:27

PR 69

		<i>La casa de Les Elies és citada al 1353 ("lo mas de ses Alies dez cabots"). EL mas ha donat nom a tot el paratge, al gorg i a la mateixa riera, dita també de Gallifa i de Caldes.</i>		
13,660	335	En direcció al gorg de Elies, passem per uns camps abandonats fins a creuar la riera, just davant del gorg.	00:03	03:30
13,720	340	Ens enfilem pel rocam just enmig de les dues rieres, per un corriol que puja fort i bastant erosionat.	00:02	03:32
13,840	365	En una curva molt pronunciada cap a la dreta ens surt de front un corriol que porta a Sant Sebastià marcat com a PR C-48.2. Seguim a la dreta pujant.	00:04	03:36
13,970	385	Arribem a una pista, que prenem cap a l'esquerra	00:05	03:41
14,300	410	Passant per un bosc de pins arribem a l'ermita de Sta. Maria del Grau, on també es conserva una antiga torre i una edificació en runes	00:04	03:45
14,570	420	A molt poca distància, arribant a una esplanada pel mateix camí, retrobarem finalment el G.R.-5, on es forma un triangle de camins.	00:05	03:50